

Hjelpsomhet

- Klassemiljø, medvirkende prosess.

Fra en plakat på veggen til en verdi klassen styrer etter.

Tenk hva som kan skje når barn blir aktive deltagere i å skape et raust, varmt og inkluderende klassemiljø preget av hjelpsomhet.

Gjennom medvirkende prosesser stiger den indre motivasjonen til å engasjere seg og aktivt ta del i klassemiljøutviklingen.

Det handler i stor grad om de ansattes evne til virkelig å engasjere seg i hvordan alle har det og ta barns tanker, ideer og forslag på alvor.

Her kommer fire viktige punkter å tenke gjennom og ta med i forberedelsene:

- Spørsmålene vi stiller er viktig. Vi har laget et utkast, men bruk gjerne dine egne og tenk oppfølgingsspørsmål.
- Anerkjenn og vis interesse for tankene og ideer elevene har.
- Regissere samtaler som gjør alle til aktive deltagere (IRP).
- Holde ut. Prosesser krever tid og hyppig oppmerksomhet.

Vi ansatte må tillate oss å trene og av og til gjøre feil på samme måte som barn heller ikke får til alt de verbalt ønsker å gjøre.

I en prosess kan alt endres underveis når man blir enige om det. Det er viktig å holde fokus på og etterspørre positive erfaringer. Det vi holder mye fokus på får vi mer av.

NB! Vi må ta utfordringer og utenforskap på største alvor og ha med oss tanken og holdningen at ALLE har ansvar for at ALLE har det bra.

Metodebeskrivelse

Her er beskrevet en prosess fra A til L. Du kan bruke hele eller deler av den. Gjør det på din måte, ut ifra dine erfaringer og de elevene du skal gjøre det sammen med.

Vi tar som utgangspunkt at dere har jobbet litt med karakteregenskapen **hjelpsomhet** i forkant enten gjennom samtaler eller via tegneoppgave.

For mye hjelpsomhet: Barna får i oppgave gå til en del av klasserommet eller uterommet (kan også gjøres tenkt ved pulten, men har gode erfaringer med fysisk

forflytning). Be de forestille seg at her i denne delen av rommet er det alt for mye hjelpsomhet. La elevene ta korte samtaler med sidemannen og med små innspill i plenum (IRP).

- A. På hvilken måte kan en vise for mye hjelpsomhet? Hva gjør eller sier man da?
Hvordan tror du det er å være på et sted der alt for mange viser alt for mye hjelpsomhet? Hvilke tanker og følelser kan du få av å være et sted der du opplever at det er alt for mye hjelpsomhet? Hva tenker du det kan føre til?
- B. Hvordan er det å lære i et klasserom der alle viser alt for mye hjelpsomhet?
- C. Hvis man har det slik over lang tid, hva tror du det kan føre til? (for deg, for klassemiljøet, for læring osv.)

For lite hjelpsomhet: Be så barna gå til motsatt ende av rommet. Be de forestille seg at her er det alt for lite eller overhodet ingen hjelpsomhet. La elevene føre korte samtaler med sidemannen og med små innspill i plenum.

- D. Hvordan kan det se ut når ingen viser hjelpsomhet? Hvordan tror du det er å være et slikt sted?
Hvilke tanker og følelser kan du få av å være et sted der du opplever at det er lite eller helt mangel på hjelpsomhet? Hvordan tror du det er å være deg på et slikt sted?
- E. Hvordan tror du det er å lære i et klasserom der det vises svært lite hjelpsomhet?
- F. Hva tror du det kan føre til hvis en går i en klasse der det over lang tid vises svært lite eller overhodet ingen hjelpsomhet (for deg, for klassemiljøet, for læring)?

Nå nærmer vi oss at elevene begynner å definere hvordan de ønsker at hjelpsomhet skal se ut i deres klasse.

Passe med hjelpsomhet: Be så elevene gå til midten av rommet. Be de forestille seg at her er det akkurat passe med hjelpsomhet.

- G. Hvordan ser god hjelpsomhet ut? Hva sier og gjør vi når vi hjelper hverandre på gode måter? Hvordan kan vi oppdage at andre trenger hjelp? Liten samtale der de står to og to, litt i plenum.
- H. Elevene går så til plassen sin og skriver ned tanker og ideer de har når det gjelder konkrete ting man kan gjøre for å vise hjelpsomhet.

- I. Alle tanker og ideer elevene har samles i et tankekart eller på en plakat.

Konkret planlegging:

- J. Nå skal vi finne ut hva vi skal gjøre her i klassen for at hjelpsomhet skal bli en verdi klassen styrer etter. Lista eller plakaten med en mengde gode tips og ideer kan redigeres. Da kan en gå en liten runde der en rydder og legger litt like forslag i sammen.

NB! Alle ikke utsagn vendes til hva man ønsker skal skje. Når det f.eks. kommer innspill om at vi skal ikke overse andre hvis de har slått seg. Så kan følgende oppfølgingsspørsmål stilles: Hva synes du vi skal gjøre hvis noen har slått seg? Disse utsagnene kan så skrives ned. Det har større effekt å holde fokus på det vi vil oppnå enn det vi vil unngå.

- K. Når en revidert liste er klar kan man foreta en høytidelig avstemming med mål om å ende opp med 4 – 6 konkrete gjennomførbare tiltak. Disse bør lages på en fin plakat og henge synlig der elevene oppholder seg. Kanskje elevene vil ha det som en påminner på pulten sin også.
- L. Da starter veien mot målet. Klassen kan velge ut en ting de felles skal trene på. I tillegg kan hver elev velge ut en ting de ønsker å trene på. Det skrives opp og en starter litt samtaler om hvordan de kan hjelpe og støtte hverandre for å klare det. Ingen er perfekte. Vi kommer til glemme oss. Da trenger vi påminning, hjelp og støtte.

Klassen har nå gjennom en medvirkende prosess bestemt hva og hvordan man skal jobbe mot et klassemiljø der hjelpsomhet lever.

Nå starter det viktigste arbeidet. Det må holdes liv i det klassen har bestemt. Vår erfaring er at dette gjøres best ved hyppig oppmerksomhet. Man trenger ikke sette av hele timer for å løfte gode eksempler, episoder, refleksjoner rundt status osv., men små og hyppige samtaler i starten av timen, midten eller før man går ut til friminutt.

Vi har lagt inn et eksempel på refleksjon rundt status, **Skalering – refleksjon over veien mot målet**, men viktigst av alt er at du finner din vei ved bruk av styrkefokus, medvirkning, anerkjennelse og relasjonsfokus. Gi både deg selv og elevene anledning til å trene og også feile. Her ligger det mye læring.

Vi opplever at det er viktig at det er noe synlig i klasserommet, på pulten el. Som minner elever og ansatte på hva vi har som hovedfokus nå.